

موتسارت

۲۱ قطعه از محبوب‌ترین آثار موتسارت برای پیانو

(شامل آثار اصلی و بازنویسی شده)

www.ketab.ir

الهام جمالی پویا

سرشناسه : موتسارت، ولفگانگ آمادئوس، ۱۷۵۶ - ۱۷۹۱ م. Mozart, Wolfgang Amadeus

عنوان و نام پدیدآور : موتزارت: ۲۱ قطعه از محبوب ترین آثار موتزارت برای پیانو (شامل آثار اصلی و بازنویسی شده) / [مترجم] الهام جمالی پویا.

مشخصات نشر : تهران : آوای پنج خط، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری : ۶۶ص: پارتیسیون: ۲۲×۲۹ س.م.

شابک : ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۴۷-۱۴-۵

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : عنوان اصلی: c1۹۹۷, ۲۱ of His Most Popular Pieces - For Intermediate Piano, Mozart

عنوان دیگر : ۲۱ قطعه از محبوب ترین آثار موتزارت برای پیانو (شامل آثار اصلی و بازنویسی شده).

موضوع : موسیقی برای پیانو -- پارتیسیون

Piano music -- Scores and parts

شناسه افزوده : جمالی پویا، الهام، ۱۳۶۱ - مترجم

رده بندی کنگره : MT۲۲۵

رده بندی دیویی : ۷۸۶/۲

شماره کتابشناسی ملی : ۹۶۶۳۷۲۹

اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیبا

ناشر تخصصی کتب موسیقی

انتشارات پنج خط

موتسارت

۲۱ اثر از محبوب ترین آثار موتسارت برای پیانو

ترجمه و ویراست : الهام جمالی پویا

صفحه آرا : علیرضا تنهایی

ناشر : آوای پنج خط

نوبت چاپ : اول ۱۴۰۳

چاپ و صحافی : روز

تیراژ : ۱۰۰ جلد

شابک : ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۴۷-۱۴-۵

Panjkhat

www.panjkhat.com

panjkhat_publications

09363465418
09103406863

تهران - خیابان دانشگاه - خ وحید نظری نرسیده
به فخر رازی پلاک ۶۱ ط هم کف واحد A2

۰۲۱-۶۶۴۰۷۶۶۳

۰۲۱-۶۶۹۶۲۶۹۶ : تلفن مرکز نشر و پخش

۰۲۱-۶۶۴۶۱۵۲۸

۰۲۱-۶۶۴۶۰۷۳۹

با کپی نکردن کتاب ما را در بهبود عملکرد و انتشار کتاب های بیشتر

و کمک به چرخه موسیقی حمایت کنید

۲۱ قطعه از محبوب ترین آثار موتسارت برای پیانو
(شامل آثار اصلی و بازنویسی شده)

فهرست	شماره صفحه
(۱) آلگرو در فا ماژور	۵
(۲) منوئت در دو ماژور	۶
(۳) روندو در دو ماژور	۸
(۴) آندانته در دو ماژور	۱۰
* دو قطعه از کتابچه لندن	
(۵) شماره I، آلگرو	۱۲
(۶) شماره II، آندانته	۱۳
(۷) رقص کانترا در سل ماژور	۱۴
(۸) منوئت از اپرای «دُن ژوآن»	۱۶
(۹) دوئت از اپرای «دُن ژوآن»	۱۸
(۱۰) آریا از اپرای عروسی فیگارو	۲۰
(۱۱) مارش عزا (تقدیم به سینیور مایسترو کانرا پونتو)	۲۲
(۱۲) آداجیو در دو ماژور (برای هارمونیکای شیشه‌ای)	۲۴
* سونات شماره ۴	
(۱۳) منوئت اول	۲۶
(۱۴) منوئت دوم	۲۸
(۱۵) آلگرتو در سل ماژور	۳۰
(۱۶) سونات در دو ماژور (موومان اول)	۳۴
(۱۷) آندانته از «سرناد هافنر»	۳۹
(۱۸) تم کنسرتوی شماره ۲۱	۴۲
(۱۹) مارش ترکی از سونات شماره ۱۱	۴۶
(۲۰) فانتزی در ر مینور	۵۲
(۲۱) روندو در ر ماژور	۵۸

ولفگانگ آمادئوس موتزارت

وقتی فقط چهار سالش بود، اولین آهنگش را ساخت. شش ساله که شد، قطعات استثنایی زیادی را برای کیبورد و سایر سازها نوشته بود و برای پادشاهان و ملکه‌ها در دربارهای اروپا موسیقی اجرا می‌کرد. در هشت سالگی، با دشیفرنوازی قطعات بسیار سخت و بداهه‌نوازی در کنسرت‌های عمومی، پادشاه انگلستان را شگفت زده کرد.

در ده سالگی، اورتوریو نوشت و در یازده سالگی، اولین اپرایش را، در سیزده سالگی از طرف اسقف اعظم سالزبورگ عضو ارشد گروه کُر کلیسا شد.

در چهارده سالگی، از آکادمی سلطنتی مانتوآ در ایتالیا به درجه ممتاز و پیشرفته در موسیقی رسید و از طرف پاپ به او لقب سِر اعطا شد. در همین زمان بود که اپراهای طی چندین هفته در لاسکالا - سالن اصلی اپرا در میلان ایتالیا اجراهای موفقی داشت و دیگر به او نابه‌مه خرده‌سال نمی‌گفتند بلکه او را به عنوان استاد بزرگی می‌شناختند. نامش ولفگانگ آمادئوس موتزارت بود که در ۲۷ ژانویه ۱۷۵۸ در سالزبورگ اتریش به دنیا آمد.

پدر ولفگانگ یعنی لئوپولد موتزارت ویولنیست مشهوری بود که به‌عنوان دستیار رهبر ارکستر اسقف اعظم سالزبورگ جایگاه مهمی داشت. او موسیقی‌دان برجسته و مدرس مشهوری بود و خیلی سریع توانست استعداد های دو فرزند استثنایی‌اش را متوجه شود. آنا ماریا خواهر موتزارت (نانرل) هم به اندازه‌ی برادرش با استعداد بود. لئوپولد از مقامش در ارکستر درباری استعفا داد تا وقتش را برای پرورش استعداد های دو فرزندش صرف کند و برای معرفی آنها کنسرت‌هایی را ترتیب بدهد.

ولفگانگ جوان به واسطه‌ی سفرهای فراوان و ملاقات با موسیقی‌دانان بزرگ، خیلی سریع توانست بهترین‌هایی را که از ایشان شنیده بود به کار بگیرد. در لندن نزد یوهان کریستیان باخ، یکی از پسران یوهان سباستیان باخ بزرگ، آهنگسازی را آموخت. در آلمان، شیفته‌ی نظم موسیقایی ارکستر معروف مانهایم شد که می‌توانستند دینامیک‌های مختلفی را فوق‌العاده اجرا کنند؛ از ملایم‌ترین پیانیسمو تا قوی‌ترین فورتیسیسمو.

پادر مارتینی بزرگ آوازه‌ی ولفگانگ را در بولوگنای ایتالیا شنید و استاد و راهنمای ولفگانگ شد و به او کمک کرد تا برای تحصیلات دانشگاهی آماده شود.

موتزارت در بیست‌وشش سالگی با کنستانز فُن وبر ازدواج کرد، علی‌رغم مخالفت پدرش. زندگی متأهلی موتزارت هرگز آرام نبود. با اینکه زندگی هنری موفقی داشت، مرد فقیری بود و به سختی می‌توانست اموراتش را بگذراند به خصوص بعد از اینکه پدرش دیگر نتوانست با او سفر کند.

موسیقی موتزارت در تمام اروپا اجرا می‌شد حتی توسط آماتورها و نوازندگان خیابانی، با این حال، در فقر درگذشت. باور بر این است که موسیقی‌دان حسودی او را مسموم کرده است و در ۵ دسامبر ۱۷۹۱ درگذشت و در قبری بی‌نام و نشان دفن شد. جوهره‌ی آثار موتزارت همانند تمام قطعات عالی و بی نقصی است که به آنها «کلاسیک» می‌گویند.

او ابتدا به‌عنوان آهنگساز و نوازنده‌ی هارپسیکورد مشهور شد اما پیانو کامل‌تر بود و در بیست‌ویک سالگی، پیانو را به عنوان ساز تخصصی‌اش انتخاب کرد.

هایدن درباره‌ی ولفگانگ آمادئوس موتزارت می‌گوید: «او هرگز در نظر من و هم طبق شهرتش، بزرگترین آهنگساز است. او ذوق، سلیقه و بهترین دانش ممکن برای آهنگسازی دارد.» موتزارت هیچ وقت در برابر نظرات خانواده‌ی سلطنتی سر خم نکرد و اجازه نداد به او دیکته کنند که چطور موسیقی را بنگارد. وقتی پادشاه برای Seraglio را شنید، او گفت: «این خیلی زیباست»

موتزارت عزیزم و نت های بسیار زیادی دارد.» ولفگانگ با اعتماد به نفس جواب داد: «به همان تعداد نت های زیادی که لازم بوده سرورم.»